

uforsvarlige Ophævelse af den ekstraordinære Understøttelse paa nærværende Tidspunkt. Hvorledes det staar til den ærede socialdemokratiske Ordførers Tilsagn om en Forhandling med det Formaal for Øje at skabe Tilslutning inden for den i Lovforslaget oprindeligt givne Ramme, er en Opgave, jeg ikke har været i Stand til at løse, men som jeg maa overlade til andre. Naar man udtaler, at man maa vende sig mod Lovforslaget paa Grund af, at det medfører en væsentlig Nedsættelse af det offentliges Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, ja, saa forstaar jeg ikke, at man, naar man i øvrigt kunde anerkende det Princip, hvorpaa denne Understøttelse i Fremtiden skal beregnes, ikke viste sig villig til at gaa ind i en Forhandling om de Takster og Trin, som Lovforslaget indeholder, for at opnaa en efter Partiets Mening fyldestgørende Ordning. Jeg kan altsaa ikke paa nogen Maade erkende, at det socialdemokratiske Mindretal har Ret i dets Skildring i Mindretalsbetænkningen af det Forsøg; som i Udvalget er gjort paa at faa etableret en Forhandling. Disse Bemærkninger har intet som helst med Virkeligheden at gøre, men jeg forstaar meget vel, at de skal tjene som en Forklaring paa den Stilling, som det ærede Partis Repræsentanter i Udvalget har indtaget.

Naar Lovforslaget — hvad jeg gaar ud fra meget snart sker — bliver gennemført i dette høje Ting, vil jeg naturligvis paa de Punkter, hvor der gennem Lovforslagets Tekst er givet Administrationen, Direktoratet og Indenrigsministeriet, Beføjelse til en nærmere Udformning af, hvordan Lovens Gennemførelse i Praxis skal foregaa, foretage det i saa Henseende fornødne, og jeg agter at gøre dette med redelig Villie til at skifte Sol og Vind lige mellem Parterne under en Lønkonflikt, saaledes at denne Lovgivning i sin Udførelse virkelig kan blive en for hele vort Produktionsomraade neutral Lovgivning uden Heldning hverken til den ene eller til den anden Side.

Gunnar Fog-Petersen: Den Diskussion, der blev ført ved første Behandling om Mulighederne for at optage en Forhandling i Udvalget med det Formaal for Øje at faa Lovforslaget ændret saaledes, at det kunde faa Tilslutning ogsaa fra Arbejdernes Repræsentanter opfattede jeg saaledes — og jeg tror ikke, den kunde opfattes anderledes —, at ved denne Forhandling, der altsaa skulde foregaa paa det oprindelige Lovforslags Grund, maatte man paa Forhaand gaa ud fra som givet, at Ændringerne med Hensyn

til Tilskudsreglerne og den fortsatte Hjælps Bortfald var noget, der ikke kunde forandres, det maatte opfattes som det Grundlag, hvorpaa Forhandlingen skulde føres. Naar der da alligevel skulde være Udsigt til at naa et Resultat, som Socialdemokraterne kunde tænkes at stemme for, maatte det være, fordi man fra anden Side var rede til at give Afkald paa en Række Bestemmelser i Lovforslaget, som ikke berørte det centrale, Hovedpunktet, i det oprindelige Forslag og i den Regeringspolitik, som Forslaget er Udtryk for, en Række Bestemmelser, som var indført i Folketinget, og som vistnok med Rette kan karakteriseres som udsprungne af Arbejdsgiverinteresser. Nu maa man indrømme, at paa en Del af disse Punkter har den højtærede Minister stillet sig imødekommende, i det mindste med Hensyn til at gaa ind i en Forhandling; hvor imødekommende han vilde have stillet sig, naar man endelig skulde udforme disse Punkter, saaledes at Tilslutning kunde opnaas fra Socialdemokratiet, kan man jo ikke vide noget om nu, men naar der ikke er kommet noget Resultat ud af Forhandlingen, skyldes det mindre Mangel paa Imødekommenhed fra Ministerens Side med Hensyn til en Række af Punkter end den Opfattelse fra Socialdemokratiets Side, at Ministeren havde en Interesse i at naa et Resultat, fordi Lovforslaget, hvis det ikke ændredes, vilde blive en daarlig Lov; man har derfor ment at kunne presse ham videre frem, end han har været i Stand til at faa de Konservative til at gaa med. Jeg tror, det er derfor, Forhandlingerne er strandet i Udvalget; thi det blev sagt rent ud en Dag i „Nationaltidende“, at det maatte være en Misforstaaelse, naar man troede, at der overhovedet kunde forhandles om de Punkter, der var sat ind i Folketinget. Det konservative Folkeparti har faktisk ikke været forhandlingsvilligt med Hensyn til de Ændringer, der kunde være Tale om i §§ 6, 10 og 17. Der var med andre Ord kun Udsigt til et Resultat, hvis den højtærede Minister og hans Parti havde været villige til at gennemføre Loven paa det oprindelig fremsatte Lovforslags Grund sammen med det radikale Venstre og Socialdemokratiet og imod de Konservative, men dette har man ikke ønsket, og Socialdemokratiet har jo heller ikke vist større Iver efter at komme til et Resultat.

Derfor er der ingen Ting kommet ud af det, og det beklager jeg, thi det, som bliver Resultatet, vil efter min Mening blive en daarlig Lov, som jeg tror vi desværre snart vil komme til at beskæftige